Lucian V. Szabo - MARTORUL OCULAR

Garnitura era formată din vagoane vechi, încărunțite de rugină, cu care scriitori ciudați colindă prin țară şi lume, vagoane în jurul cărora ei țes un păienjeniş de cuvinte, cum că tabla acestora a fost atinsă de aripUe timpului şi zgâriată de anii ce se ascund acum acolo, în colțurile etajelor, înghesuiți de bagaje, în câlții bătuciți ai banchetelor populate în momente de linişte şi în timpul reviziilor de către şobolani şi deziluziile tinerilor pasageri aşezați şi îmbătrâniți acolo în fastuoase călătorii către lumi luxuriante, răvăşite de iluziile unor criminali de ocazie. Şi dacă despre această garnitură martorul poate imagina la nesfârşit, eu nu pot spune decât că era una obişnuită, iar eu un simplu călător, fără să ştiu că el m-a ales ca personaj suport al fanteziilor sale.

În compartiment, în jurul meu, înghesuiți unii în alții, dintr-o dorință proprie sau obligați, stau călătorii, aproape tineri, discutând cu aplomb, tăcind cu înverşunare, cerându-mi mie o confirmare pentru starea lor, nelăsându-mă să citesc când doar mă incăpățînez să citesc şi clnd ştiu că acesta este un joc în care fac concesii lipsei de atenție şi, da, domnişoară, răspund cuiva ce stătea izolat într-un nor de veselie stăpânită, Intr-adevăr sint medic, dar faptele despre care ți-am vorbit au rădăcină mult mai adâncă, poate mitică, spațiu în care boala, nebunia nu sunt deloc admise; poate că trăim, la limita dintre normal şi anormal, limită trecută adesea în ambele sensuri fără să ne dăm seama sau fără sa o recunoaştem, a continuat un timp bărbatul aşezat la fereastră cu o carte în mână. Şi dacă toți ceilalți se simțeau bine în jurul lui, a mai povestit martorul ocular, era pentru că Imaginația nu-l a-dueea În față declt Invălmăeşala literelot răsărite din pagină. Utere împrăştiata prin compartiment, tnsângerate de prl l-rile şi gtndurUe celorlalți când, Intr-un colț de plajă pustie, pătată cu moluşte ce strălucesc fad Intr-un început de inserare, tânărul zlmbăreț ți blond-lățos ca ocupă un loc În compartiment o dezbracă pe o colega de călătorie ; se tăvăleso pe nisip, respiră acelaşi aer până ră-mân nemişcați, depărtați, singuri, linşi pe picioare de spumele mării, singurul martor al dezlănțuirilor, când În compartiment tlnăra se vede ieşind de la serviciu înainte,de terminarea programului, SI păcăleşte pe paznic ți aleargă să prin. dă bilete la un tren spre Bucureşti

Bătrânelul aşezat lângă tânărul blond-lățos sforăia încet — sacadat În compartiment. În timp ce În vis devenea călii Intr-o uluitoare cetate, unde cete de tinere fete, poate sclave, sumar îmbrăcate, îi spălau picioarele, miinile de o posibilă murdărie şi creierul de nelinişti* toare porniri, tinere fete care îl îmbrăcau. Îi dădeau să mănânce, îl înveseleau colorându-i cețoasele visuri.

Garnitura se târa pe marginea unui fluviu foarte lung despre care cei din tren nu ştiau decât că există. Scriitorul (medicul) aşeza în cartea ținută pe genunchi litere adunate din compartiment şi aiurea. Fata ce-l încinsese

pe tânărul blond-lăţos îşi admira în oglindă trupul încorsetat într-o rochie dantelată. Bătrâ-nul, pe un fond de vlnătoare cu clima temperată, vina o apatică franţuzoaică. Tânărul zâmbăreţ şi blond-lăţos trecuse la o altă vecină de compartiment, când o smucitură puternică l-a dat cu capul de pereţi şi i-a aruncat grămadă, a mal spus martorul ocular. Intre banchetele pe care stătuseră aşezaţi.

* * *

Am simţit o durere în ceafă, am văzut cioburile geamului căzând asupra mea şi pentru o clipă am avut în ochi imaginea trupului meu însângerat în urma tăieturilor. apoi cartea mi-a zburat, prin fereastra răvăşită, iar eu am leşinat cu senzaţia că dlntr-o dată îmi pierd greutatea şi plutesc. Martorul ocular a mai povestit cum că bătrânul a murit pe loc .ultima lui viziune fiind aceea a unei scene pline cu măşti groteşti ce se prăbuşesc peste el. Fata ce se admira, poate mireasă, şi-a văzut mama făcându-i semne cu mâna, după aceea nu s-a mai ştiut nimic de ea şi nici despre ceilalţi, care nici măcar nu apucaseră să se mire.

Doar pe scriitor l-a văzut zburând pe geam şi plutind alene pe deasupra locului unde avusese loc catastrofa.

Două trenuri de călători se ciocniseră cu furie şi din resturile vagoanelor cu tabla atinsă de aripile timpului şi zgâriată de anii ce se ascunseseră în colţul etajelor, îngheşuiţi de bagaje şi În ctlttt bătuciţi ai banchetelor, din resturile acestor vagoane răsăreau anemice semne de viaţă, mttnl Instngerate păţind cerul printre gânduri zdrenţuite ce pUptiau peste cadravre; icrlltorul a fost văzu» plutind uimit peste acestea ptnă când supravieţuitorii au început să strige la el înfuriaţi, Injurlndu-l pentru a-l îndepărta, ca, mai târziu ,un ţăran ce se afla pe ctmp la acea oră ttrzie să spună că l-a văzut plutind aproape şi că l-a do-borât ciuruindu-i aripile cu pietre, căci avea aripi, a adăugat el mirat. L-a doborât, a mai povestit martorul ocular, dar acolo unde a căzut nu a găsit nimic.

* * *

Clnd m-am trezit în jur mirosea a spasme Şi a moarte violentă. Am deschis ochii şi cerul mi s-a părut mai albastru şi mai mov. În trupul meu vegeta aceeaşi durere surdă pe care o bănuiam şi la ceilalţi. Stăteam întinşi unii lângă alţii şi un ţăran bărbos ne dădea apă dintr-o ploscă cu motive naţionale. Când am putut să mă mişc, cu mult după catastrofă, m-am luat după ceilalţi şi am urcat într-un tren ce avea să ne ducă mai departe. Cu mine în compartiment s-au aşezat două fete drăguţe, una din ele pierduse cândva un tren spre Bucureşti, un moşneag ce avea să se viseze calif într-o uluitoare cetate, un tânăr zâmbitor, blond-lăţos, un scriitor sau un medic cu o carte în mână şi care îmi seamănă uimitor de mult încât mi se pare ciudat faptul că el încă nu a observat asta. M-am aşezat în faţa lui (în faţa mea) fără să ştiu de ce autorul (alt martor ocular) m-a luat drept personaj suport al reveriilor sale vorbind despre o garnitură ce este formată din vagoane vechi,

încărunțite de rugină, cu care scriitorii ciudați, colindă prin țară şi lume, am povestit eu, vagoane cu tablă atinsă de aripile timpului şi zgâriată de anii ce se ascund acum cu duiumul în colțul etajelor, înghesuiți de bagaje, în câlții bătuciți ai banchetelor populate în momente de linişte şi în timpul reviziilor